

บทที่ 2

ระบบบัญชีต้นทุนของบริษัท ธนาไนโกรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน)

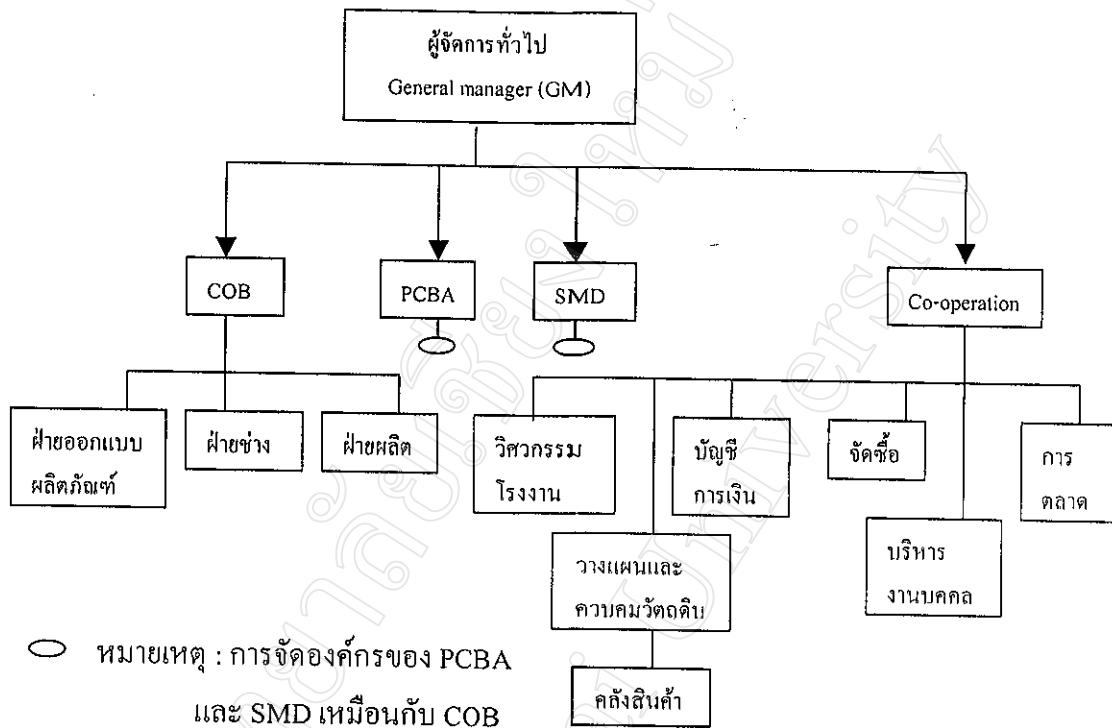
การทำบัญชีต้นทุนของ บริษัท ธนาไนโกรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน) เป็นส่วนหนึ่งที่อยู่ในความดูแลและรับผิดชอบของแผนกบัญชีและการเงิน โดยมีหน้าที่ดูแลและควบคุมเกี่ยวกับการกำหนดต้นทุนมาตรฐานของวัตถุคงที่ ลินค้าคงที่สำเร็จรูป ลินค้าสำเร็จรูป และการจัดทำรายงานการผลิต (Operation result report) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาต้นทุนมาตรฐาน (Standard cost) ใน การผลิตสินค้าซึ่งประมาณขึ้นอย่างมีเหตุผลก่อนที่จะทำการผลิตจริง ณ ระดับการผลิตหนึ่งภายใต้สภาพการณ์ที่คาดคะเนไว้ โดยบริษัทจะนำต้นทุนมาตรฐานที่กำหนดไว้มานับทึ่กต้นทุนการผลิต สินค้า ส่วนข้อมูลของต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงแยกเก็บไว้ต่างหาก และนำมาเปรียบเทียบกับต้นทุนมาตรฐานเพื่อการวิเคราะห์และแสดงผลการดำเนินงานด้านการผลิต สำหรับใช้ในการวางแผนกลยุทธ์ และควบคุมการดำเนินงานของบริษัท

โครงสร้างองค์กรของบริษัท ธนาไนโกรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน)

เริ่มแรก บริษัท ธนาไนโกรอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน) จะโครงสร้างองค์กรแบ่งตามประเภทของสินค้าที่มีขั้นตอนการผลิตที่แตกต่างกัน ดังแสดงในรูปที่ 1-1 ซึ่งได้แก่

- 1) Chip on board (COB) ได้แก่ สินค้าประเภทที่นำเข้าส่วนอิเล็กทรอนิกส์ไปติดบนแผงวงจร
- 2) Printed Circuit board (PCBA) ได้แก่ สินค้าประเภทแผงวงจรไฟฟ้า
- 3) Surface mounting device (SMD) ได้แก่ สินค้าประเภทที่นำเข้าส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่มีขนาดเด็กมากและต้องใช้กล้องจุลทรรศ์ส่องเพื่อการติดลงบนผิวของแผงวงจร
- 4) Co-operation Dept (OPR) ได้แก่ แผนกบริหารงานต่างๆ เช่น แผนกบัญชีการเงิน แผนกการตลาด แผนกจัดซื้อ แผนกคลังสินค้า แผนกวิศวกรออกแบบ แผนกบริหารงานบุคคล แผนกวางแผนและควบคุมวัตถุคงที่ เป็นต้น

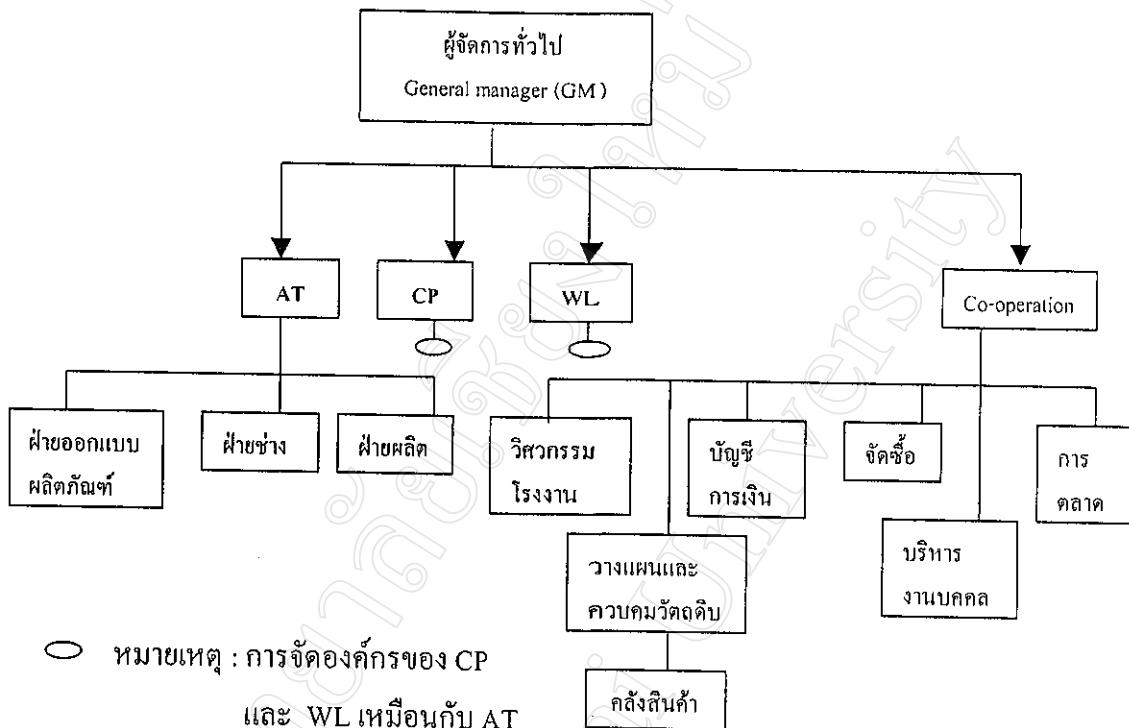
รูปที่ 2-1 การจัดโครงสร้างองค์กรแบ่งตามกลุ่มประเภทของสินค้า

ต่อมา ปี พ.ศ.2543 บริษัทได้เปลี่ยนแปลงการจัดโครงสร้างองค์กรเป็นตามสายการผลิตของลูกค้าแต่ละกลุ่ม ดังแสดงในรูปที่ 1-2 ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วนงาน ดังนี้

- 1) Agilent (AT) ได้แก่ แผนกที่ทำการผลิตสินค้าสำหรับลูกค้ารายใหญ่ของกิจการซึ่ง Agilent Technology Co.,Ltd
- 2) Wireless product (WL) ได้แก่ แผนกที่ทำการผลิตสินค้าสำหรับลูกค้ากลุ่มสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ประเภทไร้สาย
- 3) Commercial product (CP) ได้แก่ แผนกที่ทำการผลิตสินค้าสำหรับลูกค้าอื่นๆ นอกเหนือจากกลุ่ม AT และ WL
- 4) Co-operation Dept (OPR) ได้แก่ แผนกบริหารงานต่างๆ เช่น แผนกบัญชีการเงิน แผนกการตลาด แผนกจัดซื้อ แผนกคลังสินค้า แผนกวิศวกรออกแบบ แผนกบริหารงานบุคคล แผนกวางแผนและควบคุมวัสดุคงคลัง เป็นต้น

รูปที่ 2-2 การจัดโครงสร้างองค์กรแบ่งตามสายการผลิตของลูกค้า

กระบวนการผลิตสินค้า

บริษัทฯ ไม่ได้อธิบายโครงสร้างองค์กรที่ละเอียดมาก แต่ระบุว่ามีกระบวนการผลิตสินค้าที่แบ่งตามกลุ่มประเภทของสินค้าซึ่งมีขั้นตอนการผลิตแตกต่างกัน ได้แก่ COB PCBA และ SMD ตั้งแต่เริ่มการผลิตจนถึงปัจจุบัน แม้จะมีการเปลี่ยนแปลงการจัดโครงสร้างองค์กรแต่ยังไม่เปลี่ยนแปลงการแบ่งประเภทของกระบวนการผลิต

ขั้นตอนการผลิตสินค้าประเภท SMD ตามลำดับ

1. จัดเตรียมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์
2. ติดหมุดหลดอิเล็กตรอนที่กระแสไฟฟ้าผ่านได้ทางเดียว (Pin diode) ลงบนแพลงวช
3. ตรวจสอบแพลงวชและพิมพ์ແບสี
4. ตัดแต่งส่วนขาและชูบตะกั่ว
5. หยอดกาวและติดชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์
6. นำไปล้างทำความสะอาด เป่าแห้ง
7. ติดชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และนำไปอบ
8. ทดสอบการทำงาน และตรวจสอบคุณภาพ
9. บรรจุสินค้า

ขั้นตอนการผลิตสินค้าประเภท COB ตามลำดับ

1. นำแพงวงจรที่ได้จากสินค้าประเภท SMD มาตรวจสอบและເອາະຍກວາວອກ
2. ตัดแผ่นวงจรแยกออกเป็นแผ่น
3. ตรวจสอบแพงวงจรและพิมพ์แบบสี
4. ทำเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์บนแพงวงจรด้วยเลเซอร์
5. หยุดการและตรวจสอบการติดกาวและนำไปอบ
6. ตัดแพงบางส่วนเพื่อแยกให้เห็นเป็นชิ้นงาน
7. ติดชิ้นวงจรอิเล็กทรอนิกส์
8. นำไปล้างทำความสะอาด เป้าแห้ง
9. ติดลวดทอง
10. นำไปล้างทำความสะอาด เป้าแห้ง และใช้แสงเลเซอร์ในการจัดเส้นลวดทอง
11. นำไปอบ
12. พ่นสีเคลือบชิ้นงานและเจาะรู
13. ทดสอบการทำงาน
14. ตัดชิ้นงานบางส่วนเพื่อแยกเป็นตัวให้เห็นชัดเจน
15. ติดชิ้นวงจรอิเล็กทรอนิกส์เพิ่ม
16. ติดลวดทองและนำไปอบ
17. จัดเส้นลวดทอง พ่นพลาสติกเคลือบ และนำไปอบ
18. ตัดชิ้นงานแยกออกเป็นตัว
19. ทำเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์บนชิ้นงาน
20. ทดสอบการทำงาน
21. ตรวจสอบคุณภาพ
22. บรรจุสินค้า

ขั้นตอนการผลิตสินค้าประเภท PCBA ตามลำดับ

1. นำชิ้นส่วนที่ผ่านกระบวนการผลิตของ SMD หรือ COB นางขั้นตอนแต่ยังไม่ถูกเคลือบ พลาสติกและยังไม่ถูกตัดเป็นตัวมาทำต่อในการผลิตสินค้าประเภท PCBA
2. ติดชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และนำไปชุบตะกั่ว
3. ติดส่วนประกอบเพิ่ม
4. ตรวจสอบ 100%

5. ติดตามงบประมาณการอิเล็กทรอนิกส์ และขคลวค
6. ทดสอบการทำงาน และตรวจสอบคุณภาพ
7. ผ่านกระบวนการซับตะกั่วคัวยกระถางไฟฟ้า
8. ติดชิ้นส่วนเพื่อการเชื่อมต่อวงจรและแบบเตอรี่
9. ซุบตะกั่วและนำไปอบ
10. ติดวงจรอิเล็กทรอนิกส์ที่มีลักษณะเป็นแผ่นบัตรเด็กๆ
11. ทดสอบการทำงาน ตรวจสอบคุณภาพและซ้อมชิ้นงานที่งานยังไม่ได้คุณภาพ
12. ติดແບບສີ หมายความและนำไปอบ
13. ติดลวดทอง ทดสอบการทำงาน ตรวจสอบคุณภาพ
14. พ่นพลาสติกเคลือบและตัดชิ้นงานแยกออกเป็นตัว
15. ทดสอบการทำงาน ตรวจสอบคุณภาพ
16. บรรจุสินค้า

ลักษณะทั่วไปของระบบบัญชีต้นทุนใน บริษัท งานไมโครอิเล็กโตรอนิกส์ จำกัด (มหาชน)

ระบบบัญชีต้นทุนใน บริษัท งานไมโครอิเล็กโตรอนิกส์ จำกัด (มหาชน) ที่กำหนดขึ้นนี้ ใช้ระบบต้นทุนมาตรฐาน (Standard cost) โดยจัดทำเป็นระเบียบปฏิบัติเฉพาะในแต่ละขั้นตอนการทำงาน แต่ยังไม่มีคู่มือของระบบบัญชีต้นทุนในบริษัท

การจัดทำต้นทุนมาตรฐาน (Standard cost)

การจัดทำต้นทุนมาตรฐาน ต้องเริ่มต้นตั้งแต่การรวบรวมข้อมูลจากเอกสารของหน่วยงานต่างๆ ในบริษัท จนถึงการนำข้อมูลมาประกอบกันเป็นต้นทุนมาตรฐานของสินค้าสำเร็จรูป 1 หน่วย โดยต้นทุนการผลิตสามารถแบ่งออกได้ เป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

1. ต้นทุนวัสดุคงทางตรงมาตรฐาน (Direct material standards)
2. ต้นทุนเครื่องจักรทางตรง (Direct machine standards)
3. ต้นทุนค่าแรงงานทางตรง (Direct labor standards)
4. ต้นทุนค่าใช้จ่ายโรงงานมาตรฐาน (Factory overhead standards)

แต่ละส่วนข้างต้น มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ต้นทุนวัสดุคงทางตรงมาตรฐาน (Direct material standards)

การกำหนดต้นทุนมาตรฐานสำหรับวัสดุคุณภาพคงที่ สามารถแบ่งออกได้ 2 ส่วน คือ การกำหนดราคามาตรฐานสำหรับวัสดุคุณภาพคงที่ (Price standard) และ การกำหนดปริมาณการใช้มาตรฐานของวัสดุคุณภาพคงที่ หน่วยสินค้าสำเร็จรูป (Efficiency or usage standards)

1.1 ราคาวัสดุคุณภาพคงที่ (Direct material price standards) เป็นราคาต่อหน่วยของวัสดุคุณภาพคงที่ที่บริษัทควรซื้อมาใช้ในการผลิต อย่างไรก็ตาม จุดสำคัญของการกำหนดราคามาตรฐานของวัสดุคุณภาพคงที่ที่บริษัทจะซื้อมาทำการผลิตนั้นขึ้นอยู่กับการพยากรณ์ยอดขาย (Sales forecast) ที่บริษัทคาดว่าจะขายได้ในวอดหน้า หลังจากนั้น ก็จะทำให้ทราบถึงจำนวนสินค้าที่ควรผลิต ตลอดจนจำนวนวัสดุคุณภาพที่ควรต้องซื้อเข้ามาใช้ในการผลิต และจากความต้องการในวัสดุคุณภาพนี้ เองจะช่วยให้กิจการสามารถต่อรองกับผู้จำหน่ายภายนอก (Supplier) เพื่อให้ได้ราคาย่อมเยาและมีโอกาสเป็นไปได้มากที่สุด

ฝ่ายบริหารต้องกำหนดคุณภาพ (Quality) และเงื่อนไขการส่งมอบ (Delivery) ของวัสดุคุณภาพคงที่จะนำมาใช้ในการผลิตก่อนที่จะกำหนดราคามาตรฐานต่อหน่วยของวัสดุคุณภาพคงที่ โดยแผนกซื้อจะทำหน้าที่ในการจัดหาข้อมูลเกี่ยวกับราคางานจากผู้จำหน่ายภายนอกต่างๆ เพื่อให้ได้ราคาวัสดุคุณภาพที่เหมาะสมสมที่สุดตามระดับคุณภาพและเงื่อนไขในการส่งมอบต่างๆ ที่บริษัทต้องการ โดยแผนกควบคุมวัสดุคุณภาพ (Material control) และแผนกซื้อ (Purchasing) จะรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับราคาวัสดุคุณภาพคงที่และส่งให้แผนกบัญชีต้นทุน (Cost accounting) เพื่อกำหนดเป็นต้นทุนวัสดุคุณภาพคงที่มาตรฐาน

1.2 ปริมาณการใช้วัสดุคุณภาพคงที่ (Direct material efficiency / Usage standards) จะถูกกำหนดในลักษณะของจำนวนวัสดุคุณภาพคงที่ที่ควรใช้ในการผลิตสินค้าสำเร็จรูป 1 หน่วย ถ้าในการผลิตต้องใช้วัสดุคุณภาพคงที่มากกว่า 1 ชนิด การกำหนดปริมาณการใช้วัสดุคุณภาพคงที่จะแยกออกตามชนิดของวัสดุคุณภาพคงที่จะใช้ในการผลิต สำหรับการกำหนดปริมาณการใช้วัสดุคุณภาพคงที่มาตรฐาน กิจการสามารถกำหนดได้โดยใช้วิธีทางวิศวกรรม หรือใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้วัสดุคุณภาพคงที่ในการผลิตจากอีก โดยจัดทำขึ้นเป็นรายการวัสดุคุณภาพคงที่ต่อการผลิตสินค้าสำเร็จรูป 1 หน่วย (Bill of material : BOM)

2. ต้นทุนเครื่องจักรทางคงที่มาตรฐาน (Direct machine hours standards)

การกำหนดต้นทุนเครื่องจักรทางคงที่มาตรฐาน สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน คือ ราคาของเครื่องจักรที่กิจการซื้อมาเพื่อการลงทุน (Capital cost of machine) และการกำหนดจำนวนชั่วโมงเครื่องจักรมาตรฐานที่ใช้ในการผลิตสินค้า (Efficiency or machine hours standards)

2.1 ราคากลางที่กิจการซื้อมาเพื่อการลงทุนผลิตสินค้า (Capital cost of machine) เป็นราคาย่อมเยาและมีประสิทธิภาพที่บริษัทจ่ายเงินให้แก่ผู้ขายเพื่อนำมาใช้ในการผลิต และเป็นจำนวนเงินที่

ใช้ในการบันทึกต้นทุนของเครื่องจักรในระบบบัญชีสินทรัพย์อาคารเพื่อการคำนวณค่าเสื่อมราคา เครื่องจักรของกิจการ

2.2 จำนวนชั่วโมงเครื่องจักรมาตรฐานที่ใช้ในการผลิตสินค้า (Efficiency or machine hours standards) จะถูกกำหนดต่อการผลิตสินค้าสำเร็จรูป 1 หน่วย โดยกำหนดค่าวัสดุผลิตสินค้าสำเร็จรูป 1 หน่วยจะต้องใช้จำนวนชั่วโมงแรงงานเครื่องจักรทางตรงกี่ชั่วโมง จึงจะถือว่าเป็นมาตรฐานและเป็นการทำงานที่มีประสิทธิภาพ กิจการจะใช้วิธีที่เรียกว่า “การศึกษาการทำงาน” (Time and motion studies) โดยหน่วยงานด้านวิศวกรรมโรงงาน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดมาตรฐานการใช้ชั่วโมงเครื่องจักรในการผลิตสินค้า และจัดทำรายงานขั้นตอนการผลิตสินค้าสำเร็จรูป 1 หน่วย ซึ่งจะแสดงถึงรายการของเครื่องจักรทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตสินค้าสำเร็จรูป 1 หน่วยแต่ละขั้นตอนการผลิต แต่อย่างไรก็ตาม จำนวนชั่วโมงเครื่องจักรทางตรงมาตรฐานที่กิจการกำหนดขึ้นนั้น จะสามารถนำมาใช้เป็นตัวแปรประสิทธิภาพในการทำงานของเครื่องจักร ได้ดีมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถและความชำนาญของพนักงานหรือช่างที่ควบคุมเครื่องจักร รวมทั้งประสิทธิภาพการทำงานของเครื่องจักรแต่ละเครื่องที่ใช้ด้วย

ในการคำนวณหาต้นทุนเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต สามารถทำได้โดยนำต้นทุนเครื่องจักรจากทะเบียนสินทรัพย์อาคาร โดยประมาณอายุการใช้งานไว้ที่ 20 ปี ซึ่งเท่ากับ 10,368,000 นาที ($20 \times 360 \times 24 \times 60$) ไปเปรียบเทียบกับเวลาเครื่องจักรแต่ละเครื่องที่ใช้ในการผลิตสินค้าสำเร็จรูป 1 หน่วยจากรายทำรายการงานขั้นตอนการผลิตสินค้าสำเร็จรูป 1 หน่วยเพื่อคำนวณอภิมาเป็นต้นทุนเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตสินค้าสำเร็จรูปซึ่งเป็นจำนวนเงิน -

รายงานขั้นตอนการผลิตสินค้าสำเร็จรูป 1 หน่วย

รายงานขั้นตอนการผลิตสินค้าสำเร็จรูป 1 หน่วย คือ รายงานที่แสดงถึงขั้นตอนในการผลิตสินค้า เครื่องจักรที่ใช้โดยระบุรหัสหรือหมายเลขทะเบียนเพื่อให้ทราบถึงราคาต้นทุน เวลาการทำงานของเครื่องจักรในแต่ละขั้นตอน และเวลาแรงงานทางตรงที่ใช้ต่อการผลิตสินค้าสำเร็จรูป 1 หน่วย ดังแสดงตัวอย่างใน รูปที่ 2-3

รูปที่ 2-3 รายงานขั้นตอนการผลิตสินค้าสำเร็จรูป 1 หน่วย
สินค้า รหัส 3A99ABC123456

ขั้นตอน การผลิต ⁽¹⁾	เวลาแรงงานทางตรง ^{(นาที)⁽²⁾}	เวลาเครื่องจักร ^{(นาที)⁽³⁾}	ทะเบียน เครื่องจักร ⁽⁴⁾
การซูบตะกั่ว	0.102	0.128	HM0121
การเป่าแห้ง	0.025	0.025	HM0256
การทำความสะอาด	0.041	0.154	-
การติดแพลงวนจาร	0.289	0.158	HM0183
การเชื่อมลวดทองคำ	0.024	0.274	HM0254
การตัด	0.54	0.098	HM0350
การทำความสะอาด	0.154	0.154	-
การตรวจสอบคุณภาพ	0.5	0.5	-
การบรรจุ	สินค้าคุณภาพดี ⁽⁵⁾	98%	
	0.96	0.96	
ณ วันที่ 13 ก.พ.2546			

คำอธิบายรายการ

- (1) ขั้นตอนการผลิต คือ กระบวนการในการผลิตสินค้าสำเร็จรูป
- (2) เวลาแรงงานทางตรง แสดงถึง เวลาของแรงงานทางตรงที่ใช้ในการผลิตสินค้าสำเร็จรูป 1 หน่วยในแต่ละขั้นตอน ใช้เพื่อคำนวณหาต้นทุนค่าแรงงานทางตรงที่เกิดขึ้นจากการผลิต
- (3) เวลาเครื่องจักร แสดงถึงเวลาการทำงานของเครื่องจักรแต่ละเครื่องที่ใช้ในการผลิตสินค้าสำเร็จรูป 1 หน่วยในแต่ละขั้นตอน โดยเปรียบเทียบกับอายุการใช้งานของเครื่องจักรที่ใช้ในการคำนวณค่าเสื่อมราคาและต้นทุนของเครื่องจักรที่ซื้อมา เพื่อคำนวณหาต้นทุนของเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตสินค้า 1 หน่วย
- (4) ทะเบียนหรือรหัสเครื่องจักร คือ การระบุเครื่องจักรในระบบสินทรัพย์固定资产ที่ใช้ในการผลิต เพื่อให้ทราบถึงต้นทุนของเครื่องจักรที่ซื้อมาแต่ละเครื่อง

(5) สินค้าคุณภาพดี คือ สินค้าที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพและพบว่ามีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้และคิดเป็นเบอร์เซ็นต์ต่อจำนวนสินค้าทั้งหมดหลังจากหักสินค้าเสียหรือมีตำแหน่งออกเด้า

3. ต้นทุนค่าแรงงานทางตรงมาตรฐาน (Direct labor standards)

การกำหนดต้นทุนค่าแรงงานทางตรงมาตรฐาน สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน คือ การกำหนดอัตราค่าแรงงานทางตรงมาตรฐาน (Price or rate standards) และการกำหนดจำนวนชั่วโมงแรงงานทางตรงมาตรฐานที่ใช้ในการผลิตสินค้า 1 หน่วย (Efficiency or labor hours standards)

3.1 อัตราค่าแรงงานทางตรงมาตรฐาน (Direct labor price standards)

การกำหนดอัตราค่าแรงงานทางตรงมาตรฐานเป็นส่วนสำคัญอีกประการหนึ่งสำหรับการกำหนดต้นทุนการผลิตมาตรฐาน เพื่อใช้ในการควบคุมการใช้ต้นทุนการผลิต อัตราค่าแรงงานทางตรงมาตรฐานจะถูกกำหนดในลักษณะชั่วโมง เช่น 42 บาทต่อชั่วโมง เพื่อนำไปคำนวณหาต้นทุนต่อหน่วย โดยใช้ข้อมูลจากการงานขั้นตอนการผลิตสินค้า ข้อมูลที่สำคัญในการพิจารณาและกำหนดอัตราค่าแรงงานทางตรงมาตรฐาน คือ อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ กำหนดโดยแผนกบุคคลของบริษัทโดยเป็นไปตามข้อกำหนดของรัฐบาล แต่เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางภาวะเศรษฐกิจจะมีผลกระทบโดยตรงต่ออัตราค่าแรงงานโดยทั่วไป ดังนั้น อัตราค่าแรงงานที่เกิดขึ้นจริงในช่วงระยะเวลาหนึ่งย่อมที่จะมีโอกาสเปลี่ยนแปลงได้โดยง่าย ด้วยเหตุนี้ ในการกำหนดอัตราค่าแรงงานทางตรงมาตรฐานของกิจการจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อย่างรอบคอบและระมัดระวัง เพื่อที่อัตราค่าแรงงานทางตรงมาตรฐานที่กำหนดขึ้นจะสามารถนำไปใช้ในการควบคุม และประเมินผลการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 จำนวนชั่วโมงแรงงานทางตรงมาตรฐาน (Direct labor efficiency standards)

การกำหนดจำนวนชั่วโมงแรงงานทางตรงมาตรฐานจะถูกกำหนดต่อการผลิตสินค้าสำเร็จรูป 1 หน่วย โดยกำหนดว่าถ้าผลิตสินค้าสำเร็จรูป 1 หน่วยจะต้องใช้จำนวนชั่วโมงแรงงานทางตรงกี่ชั่วโมง จึงจะถือว่าเป็นมาตรฐานและเป็นการทำงานที่มีประสิทธิภาพ กิจการจะใช้วิธีที่เรียกว่า “การศึกษาการทำงาน” (Time and motion studies) โดยแผนกวิศวกรรมเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดมาตรฐานการใช้ชั่วโมงแรงงานในการผลิตสินค้า และจัดทำเป็นรายงานขั้นตอนการผลิตสินค้าสำเร็จรูป ดังที่กล่าวมาข้างต้น เช่นเดียวกันกับการกำหนดจำนวนชั่วโมงเครื่องจักรทางตรงแต่อย่างไรก็ตาม จำนวนชั่วโมงแรงงานทางตรงมาตรฐานที่กิจการกำหนดขึ้นนั้น จะสามารถเป็นตัววัดประสิทธิภาพในการทำงานของคนงานได้ดีมากน้อยเพียงใด ก็ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถและความชำนาญในการปฏิบัติของแรงงานที่ใช้ด้วยเช่นกัน

4. ต้นทุนค่าใช้จ่ายโรงงานมาตรฐาน (Factory overhead standards)

แนวคิดในการกำหนด ต้นทุนค่าใช้จ่ายโรงงานมาตรฐานจะมีลักษณะคล้ายคลึงกับการกำหนดต้นทุนมาตรฐานของวัสดุคงที่ แต่ต้องคำนึงถึงต้นทุนค่าใช้จ่ายของอุปกรณ์และแรงงานทางตรง แต่ยังไงก็ตามในกระบวนการคำนวณและกำหนดต้นทุนค่าใช้จ่ายโรงงานมาตรฐานกลับมีความแตกต่างกันมากที่เดียว

เหตุผลที่ทำให้กระบวนการกำหนดต้นทุนค่าใช้จ่ายโรงงานมาตรฐาน มีความแตกต่างกับการกำหนดต้นทุนมาตรฐานของวัสดุคงที่ เครื่องจักรทางตรง และค่าแรงงานทางตรง ก็คือ ค่าใช้จ่ายโรงงานมีลักษณะเป็นแหล่งรวมต้นทุน (Cost pool) ซึ่งประกอบด้วยค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนผลิตทางอ้อมต่างๆ จำนวนมาก (Indirect cost) อย่างเช่น วัสดุคงที่อ้อม ค่าแรงงานทางอ้อม ค่าเช่าโรงงาน ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์โรงงาน ค่าเบี้ยประกันภัย เป็นต้น โดยต้นทุนต่างๆเหล่านี้ บางส่วนมีลักษณะผันแปรไปตามระดับของกิจกรรมการผลิต (Variable factory overhead cost) และบางส่วนมีไม่ผันแปรไปตามระดับของกิจกรรมการผลิต (Fixed factory overhead cost) และบางส่วนมีลักษณะผันแปรและไม่ผันแปรอยู่ด้วยกัน (Mixed factory overhead Cost) ด้วยเหตุนี้ การกำหนดต้นทุนค่าใช้จ่ายโรงงานมาตรฐานจึงเกี่ยวกับบุคคลหรือหน่วยงานต่างๆในกิจการ ตัวอย่างเช่น ผู้จัดการฝ่ายอาคารและสถานที่ต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับต้นทุนในการคูแลรักษา ผู้จัดการฝ่ายผลิตต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับต้นทุนวัสดุคงที่/วัสดุโรงงาน และผู้จัดการฝ่ายซื้อขายบำรุงกีต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับต้นทุนการซื้อขาย นอกจากนี้ในส่วนของค่าเช่าโรงงาน ค่าเสื่อมราคา และค่าใช้จ่ายบางชนิดอาจขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้บริหารระดับสูง

ในการกำหนดต้นทุนค่าใช้จ่ายโรงงานจะเริ่มต้นที่การประมาณค่าใช้จ่ายโรงงานประเภทต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในวงการปฏิบัติงานหน้า โดยในการประมาณการกิจการสามารถใช้เทคนิคในการประมาณต้นทุน (Estimated cost method) รวมทั้ง ค่าใช้จ่ายโรงงานต่างๆจะต้องพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงทางภาวะเงินเพื่อ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และการเปลี่ยนแปลงในนโยบายของกิจการในการประมาณค่าใช้จ่ายโรงงานจะถูกกำหนดในลักษณะของการจัดทำงบประมาณค่าใช้จ่ายโรงงาน ณ ระดับการผลิตต่างๆที่คาดว่าจะเกิดขึ้น โดยจำแนกค่าใช้จ่ายโรงงาน ต่างๆ ออกเป็น 2 ส่วน คือ ค่าใช้จ่ายโรงงานผันแปร (Manufacturing overhead) และ ค่าใช้จ่ายโรงงานคงที่ (Administrative overhead)

หลังจากที่กิจการได้ประมาณค่าใช้จ่ายโรงงานคงที่ซึ่งจะเกิดในวงการทำงานที่จะมาถึงแล้ว ขึ้นตอนต่อไป คือ การตัดสินใจและเลือกระดับกำลังการผลิตที่คาดว่าจะดำเนินการ เพื่อให้กิจการทราบถึงค่าใช้จ่ายโรงงานโดยประมาณที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ณ ระดับการผลิตที่เลือกนั้น หลังจากนั้นก็จะทำการกำหนดค่าใช้จ่ายโรงงานมาตรฐาน สำหรับ บริษัท ธนาไมโครอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด

(มหาชน) ได้ กำหนดต้นทุนค่าใช้จ่ายโรงงานเป็นสัดส่วนต่อต้นทุนค่าแรงงานทางตรง เช่น กำหนดเป็น 2.4 เท่าของค่าแรงงานทางตรง ซึ่งเรียกว่า “อัตราค่าใช้จ่ายโรงงานคิดเข้างาน” (Factory overhead application rate)

การจัดทำต้นทุนมาตรฐานโดยใช้โปรแกรม Microsoft excel

1. จัดเตรียมแฟ้มข้อมูล เนื่องจากบริษัทฯ นำໂຄຣອີເລີກ ໂໂທຣນິກສີ ຈຳກັດ (มหาชน) ใช้ ໂປຣແກຣມສໍາເລົງ Chameleon system version 3 (CS/3) ສໍາຫັນການທຳງານທຸກຮບບີນແພນກ ຕ່າງໆ ກາຍໃນບຽບ ດັ່ງນີ້ ຈຶ່ງຈະເປັນຕົ້ນທີ່ມີການຈັດຕັ້ງຂອງນີ້

ການຈັດຕັ້ນທຸກຮບບີນຈາກໂປຣແກຣມ CS/3 ມາໃຫ້ໃນການຈັດ ທຳນົດມາຕຽບຮູ່ອັນດຸກສິນຄ້າ (Standard Cost) ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

- ຮັບສ່ວນສໍາອັນດຸກ (Stock items) ແລະ ຮາຄາຕົ້ນທຸນມາຕຽບຮູ່ອັນດຸກ ສໍາຫັນການ ຈັດທຳຮາຍລະເອີຍຂອງຕົ້ນທຸນສິນຄ້າ (Product Cost Sheet) ເພື່ອໃຫ້ຕົ້ນທຸນມາຕຽບຮູ່ອັນດຸກ ໂດຍ Save as ມາຈາກໂປຣແກຣມຮບບີນສິນຄ້າຄົງຄັ້ງໃນລັກມະໄຫວ້ຢູ່ໃນຮູ່ອັນດຸກຂອງ Microsoft excel ແລະ ຕັ້ງຮື່ອແພີມຂໍ້ມູນລວ່າ stock.xls
- ຮັບສ່ວນເຄື່ອງຈັກ (Machine code) ແລະ ຕົ້ນທຸນເຄື່ອງຈັກ (Machine cost) Save as ຈາກຮບບີນສິນທັງພົດຖາວອນ ໃຫວ້ຢູ່ໃນຮູ່ອັນດຸກຂອງ Microsoft excel ແລະ ຕັ້ງຮື່ອແພີມຂໍ້ມູນລວ່າ machine.xls

2. ສ້າງແພີມຂໍ້ມູນລູກຄໍາສັ່ງ (Macro) ໃນ ໂປຣແກຣມ Microsoft excel ໃໝ່ 3 Sheet ແລະ Sheet ທັ້ງສາມ ສາມາດສ່າງຂໍ້ມູນຄົງກັນ ໂດຍການສ້າງສູ່ຕັ້ງທີ່ເຊື່ອຂໍ້ມູນກັນ ໄດ້ແກ່

- Material used ເປັນ Sheet ທີ່ໃຊ້ປຶ້ອນຮາຍການຂອງວັດຖຸດີບທາງຕຽບທີ່ໃຊ້ໃນການຜລິຕສິນຄ້າ 1 ມັນວຍ (BOM) ແລະ ຮາຄາຕົ້ນທຸນມາຕຽບຮູ່ອັນດຸກຂອງວັດຖຸດີບທາງຕຽບທີ່ໃຊ້ໃນການຜລິຕສິນຄ້າ ໂດຍສ້າງສູ່ຕັ້ງທີ່ເຊື່ອຂໍ້ມູນ (Link) ຈາກແພີມຂໍ້ມູນ stock.xls
- Machine used ເປັນ Sheet ທີ່ໃຊ້ປຶ້ອນຮັສ ສໍາອັນດຸກຂອງເຄື່ອງຈັກທີ່ໃຊ້ໃນການຜລິຕສິນຄ້າ ແລະ ຕົ້ນທຸນຂອງເຄື່ອງຈັກ ໂດຍສ້າງສູ່ຕັ້ງທີ່ເຊື່ອຂໍ້ມູນ (Link) ຈາກແພີມຂໍ້ມູນ machine.xls ນອກຈາກນີ້ ຍັງໃຊ້ເພື່ອການປຶ້ອນຮາຍລະເອີຍຂອງເວລາເຄື່ອງຈັກແລະ ເວລາແຮງງານທາງຕຽບທີ່ໄດ້ຈາກຮາຍງານຂັ້ນຕອນການຜລິຕສິນຄ້າ 1 ມັນວຍ
- Cost sheet ເປັນ Sheet ທີ່ເຊື່ອຂໍ້ມູນຈາກ Sheet ຊື່ອ material used ແລະ machine used ເພື່ອການຈັດທຳຮາຍລະເອີຍຂອງຕົ້ນທຸນມາຕຽບຮູ່ອັນດຸກສິນຄ້າສຳເລັງ ໂດຍຜູ້ໃຊ້ຈັດທຳຮາຍງານທາງຕຽບທີ່ໄດ້ທີ່ລະ 1 ຊົນດີ

3. ການຄໍານວນຕົ້ນທຸນການຜລິຕມາຕຽບຮູ່ອັນດຸກສິນຄ້າສຳເລັງ ເມື່ອຂໍ້ມູນລູກປຶ້ອນໂດຍການຄີ່ມື່ອແລະ ການເຊື່ອຂໍ້ມູນຂໍ້ມູນແລ້ວ ສູ່ຕັ້ງທີ່ກຳນົດໄວ້ຈະຄໍານວນໄ້ ທີ່ສາມາດຈັດທຳຕົ້ນທຸນການຜລິຕມາຕຽບຮູ່ອັນດຸກສິນຄ້າສຳເລັງໄດ້ທີ່ລະ 1 ຊົນດີ

การจัดทำรายงานการผลิต (Operation result report) โดยใช้โปรแกรม Microsoft excel

รายงานการผลิต (Operation result repot) คือ รายงานที่แสดงถึงผลการดำเนินงานด้านการผลิตในรอบระยะเวลาหนึ่ง ได้แก่ ยอดขายและปริมาณของสินค้าสำเร็จรูปแต่ละชนิดที่กิจการขายให้แก่ลูกค้า ปริมาณสินค้าสำเร็จรูปแต่ละชนิดที่กิจการผลิตได้ ต้นทุนวัสดุคงที่เบิกใช้จริง รวมทั้ง ต้นทุนวัสดุคงที่บัญชีมาตรฐานของสินค้า (ปริมาณสินค้าที่กิจการผลิตได้ x ต้นทุนวัสดุคงที่บัญชีมาตรฐานตาม BOM) ต้นทุนเครื่องจักรและต้นทุนค่าแรงงานทางตรงที่ใช้ตามรายงานขั้นตอนการผลิตสินค้าสำเร็จรูป 1 หน่วย ซึ่งได้จากการคำนวณต้นทุนการผลิตมาตรฐานที่กิจการกำหนดไว้ (ปริมาณ x ต้นทุนมาตรฐานต่อหน่วย) และผลกำไรจากการดำเนินงาน (ขาย - ต้นทุนการผลิตมาตรฐาน) โดยมีขั้นตอนการจัดทำรายงานการผลิต ดังนี้

1. จัดเตรียมเพิ่มข้อมูล โครงการ Save as ข้อมูลจากโปรแกรม CS/3 ซึ่งเป็นข้อมูลจากการผลิต ได้แก่ ข้อมูลด้านต้นทุนและข้อมูลด้านรายได้ที่เก็บขึ้นจริง เพื่อนำมาใช้ในการจัดทำรายงานการผลิต (Operation result report) ใน 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

- ข้อมูลของวัสดุคงที่นำไป โดย Save as จากโปรแกรม CS/3 ให้อยู่ในรูปของ Microsoft excel และตั้งชื่อเพิ่มข้อมูลว่า amat.xls, amcp.xls และ amwl.xls ซึ่งแยกตามกลุ่มของลูกค้า คือ AT, CP และ WL ตามลำดับ
- ข้อมูลของผลต่างระหว่างยอดยกมาต้นงวดกับยอดคงเหลือปลายงวดของสินค้าระหว่างผลิต (WIP : Work in Process) สินค้ากึ่งสำเร็จรูป (SF : Semi-Finished Goods) และสินค้าสำเร็จรูป (FG : Finished Goods) จากโปรแกรม CS/3 ให้อยู่ในรูปของ Microsoft excel และตั้งชื่อเพิ่มข้อมูลว่า chgat.xls, chgcp.xls และ chgwls.xls
- ข้อมูลด้านรายได้ ซึ่งประกอบด้วย ยอดขาย จำนวนหน่วยที่ขายและจำนวนหน่วยที่ผลิต จากโปรแกรม CS/3 ให้อยู่ในรูปแบบของ Microsoft excel และตั้งชื่อเพิ่มข้อมูลว่า irat.xls, ircp.xls และ irwl.xls
- ข้อมูลของข้อมูลงานทางตรงที่ใช้ในการผลิตจริงในรูปแบบของ Microsoft excel ตั้งชื่อเพิ่มข้อมูลว่าชื่อ hpk.xls

2. สร้างเพิ่มข้อมูลชุดคำสั่ง (Macro) ในโปรแกรม Microsoft excel โดยผู้ใช้ต้องสร้างเพิ่มข้อมูล ออกแบบ กำหนดรูปแบบ และป้อนข้อมูลเอง ทั้งจากการคีย์มือและการสร้างสูตรในการคำนวณเพื่อให้สามารถเชื่อมข้อมูลจากเพิ่มข้อมูล 4 ส่วนดังกล่าวเข้าด้วยกัน หมายangเพิ่มข้อมูลชุดคำสั่งเพื่อการจัดทำรายงานการผลิต

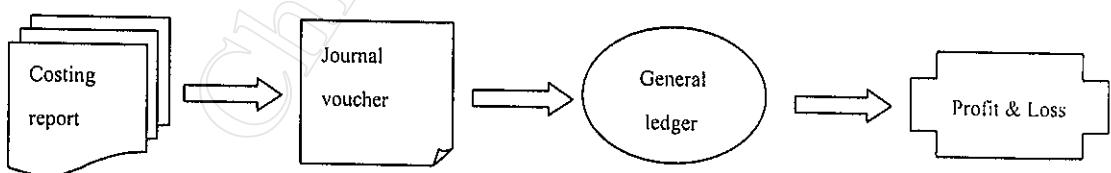
3. การคำนวณรายงานการผลิต เมื่อข้อมูลถูกป้อนโดยการคีย์เมืองและการเชื่อมข้อมูลแล้ว สูตรที่กำหนดไว้จะคำนวณต้นทุนการผลิต รายได้ และผลกำไรจากการผลิตให้ เพื่อแสดงรายงานการผลิตตามรูปแบบที่กำหนด

วิธีการบันทึกรายการบัญชีต้นทุน

การบันทึกรายการบัญชีต้นทุนของบริษัท ยานนาโน โกรอีเด็ค โทรวิคส์ จำกัด (มหาชน) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานของรายการของวัตถุคุณิ ศินค้าระหว่างผลิต ศินค้ากึ่งสำเร็จรูป และศินค้าสำเร็จรูป เพื่อนำไปบันทึกในใบสำคัญทั่วไป (General journal voucher) และผ่านรายการใบบัญชีแยกประเภท (General ledger) ของระบบบัญชีเพื่อจัดทำงบกำไรขาดทุน (Profit & Loss) ดังแสดงในรูปที่ 2-4 และมีวิธีการบันทึกบัญชี ดังต่อไปนี้

1. การบันทึกต้นทุนวัตถุคุณิใช้ไปในการผลิต (Material consumed)
2. การบันทึกต้นทุนจากการเปลี่ยนแปลงไปของศินค้าระหว่างผลิต (Cost of change in work in process : WIP)
3. การบันทึกต้นทุนจากการเปลี่ยนแปลงไปของศินค้ากึ่งสำเร็จรูป (Cost of change in semi-finished goods : SF)
4. การบันทึกต้นทุนจากการเปลี่ยนแปลงไปของศินค้าสำเร็จรูป (Cost of change in finished goods : FG)
5. การบันทึกผลต่างของราคาร้ำซื้อ (Purchase price variance : PPV)

รูปที่ 2-4 แสดงขั้นตอนการบันทึกบัญชีต้นทุน

การบันทึกต้นทุนวัตถุคุณิใช้ในการผลิต (Material consumed) หมายถึง การบันทึกต้นทุนวัตถุคุณิที่ทำการเปลี่ยนสภาพหรือประกอบขึ้นเป็นศินค้ากึ่งสำเร็จรูป (Semi-finished goods) หรือศินค้าสำเร็จรูป (Finished goods)

วิธีการบันทึกบัญชี

ต้นทุนวัตถุคิบใช้ในการผลิต = วัตถุคิบต้นงวด + ชีอ率ห่วงงวด - วัตถุคิบปลายงวด

เดบิต วัตถุคิบใช้ในการผลิต xxx

เครดิต วัตถุคิบ xxx

การบันทึกต้นทุนจากการเปลี่ยนแปลงไปของสินค้าระหว่างผลิต (Cost of change in work in process : WIP) หมายถึง การบันทึกผลต่างของสินค้าระหว่างผลิตต้นงวดกับปลายงวด

วิธีการบันทึกบัญชี

ต้นทุนจากการเปลี่ยนแปลงไปของสินค้าระหว่างผลิต =

สินค้าระหว่างผลิตต้นงวด - สินค้าระหว่างผลิตปลายงวด

เดบิต การเปลี่ยนแปลงไปของสินค้าระหว่างผลิต xxx

เครดิต สินค้าระหว่างผลิต xxx

การบันทึกต้นทุนจากการเปลี่ยนแปลงไปของสินค้ากึ่งสำเร็จรูป (Cost of change in semi-finished goods : SF) หมายถึง การบันทึกผลต่างของสินค้ากึ่งสำเร็จรูปต้นงวดกับปลายงวด

วิธีการบันทึกบัญชี

ต้นทุนจากการเปลี่ยนแปลงไปของสินค้ากึ่งสำเร็จรูป =

สินค้ากึ่งสำเร็จรูปต้นงวด - สินค้ากึ่งสำเร็จรูปปลายงวด

เดบิต การเปลี่ยนแปลงไปของสินค้ากึ่งสำเร็จรูป xxx

เครดิต สินค้ากึ่งสำเร็จรูป xxx

การบันทึกต้นทุนจากการเปลี่ยนแปลงไปของสินค้าสำเร็จรูป (Cost of change in finished goods : FG) หมายถึง การบันทึกผลต่างของสินค้าสำเร็จรูปต้นงวดกับปลายงวด

วิธีการบันทึกบัญชี

ต้นทุนจากการเปลี่ยนแปลงไปของสินค้าสำเร็จรูป =

สินค้าสำเร็จรูปต้นงวด - สินค้าสำเร็จรูปปลายงวด

เดบิต การเปลี่ยนแปลงไปของสินค้าสำเร็จรูป xxx

เครดิต สินค้าสำเร็จรูป xxx